

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI 2009/145/EY,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2009,

sellaisten maatiaskantojen ja -lajikkeiden, joita on perinteisesti kasvatettu erityisissä paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä lajikkeiden, joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten, hyväksymiseen ja siementen kaupan pitämiseen tehtävistä poikkeuksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vihannesten siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/55/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan, 44 artiklan 2 kohdan ja 48 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kansainvälisellä ja yhteisön tasolla tapahtunut kehitys osoittaa, että biologiseen monimuotoisuuteen ja kasvigeenivarojen säilyttämiseen liittyvien asioiden merkitys on kasvanut viime vuosina. Esimerkkeinä kehityksestä ovat biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen tekemisestä 25 päivänä lokakuuta 1993 tehty neuvoston päätös 93/626/ETY⁽²⁾, elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 24 päivänä helmikuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/869/EY⁽³⁾, maatalouden geenivarojen säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä koskevasta yhteisön ohjelmasta ja asetuksen (EY) N:o 1467/94 kumoamisesta 24 päivänä huhtikuuta 2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 870/2004⁽⁴⁾ sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005⁽⁵⁾. Tämän kehityksen huomioon ottamiseksi vihannesten siementen kaupan pitämisessä olisi vahvistettava erityiset edellytykset direktiivin 2002/55/EY nojalla.

(2) Kasvigeenivarojen alkuperäisellä paikalla tapahtuvan suojelun, jäljempänä 'in situ -suojaus', ja kestävän käytön varmistamiseksi maatiaskantoja tai -lajikkeita, joita on perinteisesti viljelty paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, jäljempänä 'suojeltavat lajikkeet', olisi viljeltävä ja pidettävä kaupan, vaikka ne eivät täyttäisikään lajikkeiden hyväksymistä ja siementen kaupan pitämistä koskevia yleisiä vaatimuksia. Kasvigeenivarojen suojelua koskevan yleisen tavoitteen lisäksi näiden lajikkeiden säilyttämistä puoltaa erityisesti se, että ne ovat sopeutuneet paikallisiin olosuhteisiin erittäin hyvin.

(3) Kasvigeenivarojen kestävän käytön varmistamiseksi lajikkeita, joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta, mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetty lajike, olisi viljeltävä ja pidettävä kaupan, vaikka ne eivät täyttäisikään lajikkeiden hyväksymistä ja siementen kaupan pitämistä koskevia yleisiä vaatimuksia. Kasvigeenivarojen suojelua koskevan yleisen tavoitteen lisäksi näiden lajikkeiden säilyttämistä puoltaa erityisesti se, että ne ovat sopeutuneet viljeltäviksi erityisissä ilmasto-, maaperä- ja maatalousteknisissä olosuhteissa (esim. hoito käsin, toistuva sadonkorjuu).

(4) Suojeltavien lajikkeiden ja erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden säilyttämiseksi on tarpeen säätää niiden hyväksymistä sekä siementen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista poikkeuksista.

(5) Edellä tarkoitettujen poikkeuksien olisi tehtävä lajikkeen hyväksymistä koskeviin ominaisuus- ja menettelytapavaatimuksiin, jotka on vahvistettu täytäntönnäpötoimenpiteistä neuvoston direktiivin 2002/55/EY 7 artiklan soveltamiseksi eräiden vihanneslajien lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytyksien osalta 6 päivänä lokakuuta 2003 annetussa komission direktiivissä 2003/91/EY⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.⁽²⁾ EYVL L 309, 13.12.1993, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 378, 23.12.2004, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL L 162, 30.4.2004, s. 18.⁽⁵⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.⁽⁶⁾ EUVL L 254, 8.10.2003, s. 11.

- (6) Jäsenvaltioille olisi erityisesti myönnettävä lupa antaa omia erotettavuutta, pysyvyyttä ja yhtenäisyyttä koskevia säännöksiä. Näiden säännösten olisi erotettavuuden ja pysyvyyden osalta perustuttava vähintään niihin ominaisuuksiin, jotka on lueteltu teknisessä kyselykaavakkeessa, jonka hakija täyttää lajikkeen hyväksymishakemuksen yhteydessä direktiivin 2003/91/EY liitteiden I ja II mukaisesti. Kun yhtenäisyys määritellään lajikkeesta poikkeavien kasvien perusteella, säännösten olisi perustuttava määritelyihin standardeihin.
- (7) Olisi vahvistettava menettelytapavaatimukset, joiden perusteella suojeltava lajike tai erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetty lajike voidaan hyväksyä ilman virallista tarkastusta. Kyseisten lajikkeiden lajikenimien osalta olisi säädettävä poikkeuksista, jotka koskevat direktiivissä 2002/55/EY ja viljelykasvi- ja vihanneslajien lajikenimien sopivuutta koskevista täytäntöönpanosäännöistä 22 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 637/2009 ⁽¹⁾ vahvistettuja vaatimuksia.
- (8) Suojeltavien lajikkeiden osalta olisi säädettävä siementen tuottamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvistä rajoituksista, jotka koskevat erityisesti alkuperäaluetta, jotta varmistetaan, että siementen kaupan pitäminen tapahtuu *in situ* -suojelun ja kasvigeenivarojen kestävän käytön puitteissa. Jäsenvaltioilla olisi tässä yhteydessä oltava mahdollisuus hyväksyä lisäalueita, joilla siemeniä sallitaan pitää kaupan enemmän kuin on tarpeen kyseisen lajikkeen säilyttämiseksi alkuperäalueella, edellyttäen, että kyseiset lisäalueet vastaavat luonnonympäristöltään ja perinneympäristöltään lajikkeen alkuperäaluetta. Jotta yhteys alkuperäalueeseen säilyy, tätä käytäntöä ei pitäisi soveltaa, jos jäsenvaltio on hyväksynyt tuotantoa varten lisäalueita.
- (9) Kullekin suojeltavalle lajikkeelle ja erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetylle lajikkeelle olisi vahvistettava kaupan pitämistä koskevat määrälliset rajoitukset.
- (10) Suojeltavien lajikkeiden osalta kunkin lajikkeen siemeniä ei saisi saattaa markkinoille enempää kuin mikä on tarpeen kyseisen vihanneslajikkeen tuottamiseksi rajatulla alueella, jonka pinta-ala vahvistetaan sen mukaan, miten tärkeää kyseisen lajin viljeleminen on. Jotta näitä määriä noudatettaisiin, jäsenvaltioiden olisi vaadittava tuottajia ilmoittamaan suunnitelmissaan olevat suojeltavien lajikkeiden siementen määrät, sekä tarvittaessa osoitettava määrät tuottajille.
- (11) Erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyihin lajikkeisiin olisi sovellettava vaatimusta, jonka mukaan siemeniä olisi pidettävä kaupan pienpakkauksissa, jolloin pienpakkauksissa myytävien siementen suhteellisen korkea hinta toimisi määrällisenä rajoituksena.
- (12) Suojeltavien lajikkeiden ja erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siementen jäljitettävyyden olisi varmistettava asianmukaisilla sinetöinti- ja merkintävaihtimuksilla.
- (13) Jotta varmistetaan, että tätä direktiiviä sovelletaan oikein, suojeltavien lajikkeiden ja erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siemenkasvustojen olisi täytettävä tietyt siementen varmentamista ja tarkastamista koskevat edellytykset. Siemenille olisi tehtävä viralliset jälkitarkastukset. Viralliset valvontatoimet olisi toteutettava kaikissa tuotanto- ja kaupanpitämisvaiheissa. Siementen toimittajien olisi ilmoitettava markkinoille saatettujen suojeltavien lajikkeiden siementen määrä jäsenvaltiolle, jonka olisi ilmoitettava se komissiolle.
- (14) Komission olisi kolmen vuoden kuluttua arvioitava, ovatko tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, erityisesti suojeltaviin lajikkeisiin sekä tiettyjä kasvuolosuhteita varten kehitettyihin lajikkeisiin sovellettavat määrälliset rajoitukset tehokkaita.
- (15) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Kohde ja määritelmät

I artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan direktiivin 2002/55/EY soveltamisalaan kuuluvia vihanneslajeja koskevat *in situ* -suojeluun ja kasvigeenivarojen kestävään käyttöön viljelemällä ja pitämällä kaupan liittyvät poikkeukset, jotka koskevat

a) perinteisesti erityisissä paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa viljeltyjen maatiaiskantojen ja -lajikkeiden, joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, jäljempänä 'suojeltavat lajikkeet', hyväksymistä kansallisiin vihanneslajien lajikeluetteloihin direktiivin 2002/55/EY mukaisesti; sekä

b) sellaisten lajikkeiden, joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten, jäljempänä 'erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyt lajikkeet', hyväksymistä a alakohdassa tarkoitettuihin lajikeluetteloihin; sekä

⁽¹⁾ EUVL L 191, 23.7.2009, s. 10.

- c) edellä tarkoitettujen suojeltavien lajikkeiden ja erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siementen kaupan pitämistä.

2. Sovelletaan direktiiviä 2002/55/EY, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'in-situ -suojelulla' geeniaineksen säilyttämistä sen luonnollisessa ympäristössä ja viljelykasvilajien osalta siinä maatilaympäristössä, jossa ne ovat kehittäneet erityisominaisuutensa;
- b) 'geneettisellä köyhtymisellä' ajan myötä tapahtuvaa geneettisen monimuotoisuuden vähenemistä saman lajin populaatioiden tai lajikkeiden välillä tai niiden sisällä taikka lajin geneettisen perustan vähenemistä ihmisen toimenpiteiden tai ympäristönmuutoksen vuoksi;
- c) 'maatiaisokannalla' kasvilajin populaatioita tai klooneja, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet kasvualueensa ympäristöolosuhteisiin.

II LUKU

Suojeltavat lajikkeet

I j a k s o

Suojeltavien lajikkeiden hyväksyminen

3 artikla

Suojeltavat lajikkeet

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä suojeltavat lajikkeet, jollei 4 ja 5 artiklassa säädettyistä vaatimuksista muuta johdu.
2. Suojeltavat lajikkeet on hyväksyttävä seuraavasti:
- a) Jäsenvaltiot voivat hyväksyä lajikkeen joko lajikkeena, jonka siemenet saa joko varmentaa "suojeltavan lajikkeen varmennettuina siemeninä" tai tarkastaa "suojeltavan lajikkeen vakio-siemeninä". Tällainen lajike on merkittävä vihanneslajien yhteiseen lajikeluetteloon "suojeltavana lajikkeena, jonka siemen on varmennettava komission direktiivin 2009/145/EY 10 artiklan mukaisesti tai tarkastettava mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisesti".
- b) Jäsenvaltiot voivat hyväksyä lajikkeen lajikkeena, jonka siemenet saa tarkastaa ainoastaan "suojeltavan lajikkeen vakio-siemeninä". Tällainen lajike voidaan sisällyttää vihanneslajien yhteiseen lajikeluetteloon "suojeltavana lajikkeena, jonka sie-

men on tarkastettava komission direktiivin 2009/145/EY 11 artiklan mukaisesti."

4 artikla

Ominaisuusvaatimukset

1. Jotta 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maatiaskanta tai -lajike voidaan hyväksyä suojeltavana lajikkeena, sillä on oltava merkitystä kasvigeenivarojen säilyttämisen kannalta.

2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/91/EY 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa omia säännöksiä suojeltavien lajikkeiden erotettavuuden, pysyvyyden ja yhtenäisyyden osalta.

Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että erotettavuuden ja pysyvyyden osalta noudatetaan ainakin niitä ominaisuuksia, jotka on mainittu

- a) direktiivin 2003/91/EY liitteessä I lueteltujen lajien osalta yhteisön kasvilajikeviraston (CPVO) testiprotokollin liittyvissä kyseisiä lajeja koskeissa teknisissä kyselykaavakkeissa; tai
- b) direktiivin 2003/91/EY liitteessä II lueteltujen lajien osalta kansainvälisen uusien kasvilajikkeita suojaavan liiton (UPOV) antamien testauksen yleisohjeiden kyseisiä lajeja koskeissa teknisissä kyselykaavakkeissa.

Yhtenäisyyden arvioimisessa sovelletaan direktiiviä 2003/91/EY.

Jos yhtenäisyysaste määritellään lajikkeesta poikkeavien kasvien perusteella, sovelletaan kuitenkin 10 prosentin populaatiostandardia ja vähintään 90 prosentin hyväksymistodennäköisyyttä.

5 artikla

Menettelytapavaatimukset

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/55/EY 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, virallisia kokeita ei vaadita, jos suojeltavien lajikkeiden hyväksymistä koskeva päätös on mahdollista tehdä seuraavien tietojen perusteella:

- a) suojeltavan lajikkeen kuvaus ja nimi;
- b) epävirallisten kokeiden tulokset;
- c) viljelyn, jalostuksen ja käytön aikana käytännön kokemuksen kautta saatu tietous, jonka hakija on ilmoittanut asianomaiselle jäsenvaltiolle; ja
- d) muut tiedot, erityisesti kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot.

6 artikla

Hyväksymättä jättäminen

Suojeltavaa lajiketta ei saa hyväksyä kansalliseen lajikeluetteloon, jos

- se on jo lueteltu vihanneslajien yleisessä lajikeluettelossa muuna lajikkeena kuin "suojeltavana lajikkeena", tai se on poistettu kyseisestä luettelosta viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana tai direktiivin 2002/55/EY 15 artiklan 2 kohdan nojalla myönnetty määräaika on päättynyt alle kaksi vuotta sitten; tai
- se on suojattu neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2100/94⁽¹⁾ säädetyin yhteisön kasvinjalostajanoikeuksin tai kansallisin kasvinjalostajanoikeuksin taikka tällaisia oikeuksia koskeva hakemus on vireillä.

7 artikla

Lajikenenimi

1. Sellaisten suojeltavien lajikkeiden nimien osalta, jotka olivat tiedossa ennen 25 päivää toukokuuta 2000, jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia asetukseen (EY) N:o 637/2009, paitsi jos tällaiset poikkeukset rikkoisivat kolmannen osapuolen aikaisempia kyseisen asetuksen 2 artiklan nojalla suojattuja oikeuksia.

2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/55/EY 9 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat hyväksyä lajikkeelle useamman kuin yhden nimen, jos kyseiset nimet ovat perinteisesti tunnettuja.

8 artikla

Alkuperäalue

1. Kun jäsenvaltio hyväksyy suojeltavan lajikkeen, sen on määriteltävä paikkakunta tai paikkakunnat tai alue tai alueet, joilla lajiketta on perinteisesti kasvatettu ja johon se on luonnostaan sopeutunut, jäljempänä 'alkuperäalue'. Jäsenvaltion on otettava huomioon tiedot, jotka se on saanut kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta.

Jos alkuperäalue sijaitsee useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella, kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden on määriteltävä kyseinen alue yhteisellä sopimuksella.

2. Alkuperäalueen määrittävän jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden on ilmoitettava määrittelystä alueesta komissiolle.

9 artikla

Ylläpitäminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavaa lajiketta ylläpidetään sen alkuperäalueella.

II jakso

Suojeltavien lajikkeiden siementen tuotanto ja kaupan pitäminen

10 artikla

Varmentaminen

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/55/EY 20 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että suojeltavan lajikkeen sie-

menet voidaan varmentaa suojeltavan lajikkeen varmennettuina siemeninä, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

- siemenet polveutuvat siemenistä, jotka on tuotettu tiukkojen lajiketta koskevien ylläpitosääntöjen mukaisesti;
- siemenet täyttävät direktiivin 2002/55/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt "varmennettujen siementen" varmentamista koskevat vaatimukset, lukuun ottamatta vähimmäislajikepuhtautta ja virallisia kokeita tai virallisesti valvottuja kokeita koskevia vaatimuksia;
- siemenet ovat riittävän lajikepuhtaita.

11 artikla

Tarkastaminen

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/55/EY 20 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että suojeltavan lajikkeen siemenet voidaan tarkastaa suojeltavan lajikkeen vakiosiemennä, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

- siemenet täyttävät direktiivissä 2002/55/EY säädetyt "vakiosiemennä" kaupan pitämistä koskevat vaatimukset, lukuun ottamatta vähimmäislajikepuhtautta koskevia vaatimuksia;
- siemenet ovat riittävän lajikepuhtaita.

12 artikla

Siementarkastus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suoritetaan testit sen tarkastamiseksi, että suojeltavien lajikkeiden siemenet täyttävät 10 ja 11 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen testien suorittaminen on suoritettava käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, tai jos tällaisia menetelmiä ei ole, muiden asianmukaisten menetelmien mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja testejä varten otetut näytteet ovat peräisin tasalaatuisista eristä. Niiden on varmistettava, että direktiivin 2002/55/EY 25 artiklan 2 kohdassa säädetyt erän ja näytteen painoa koskevia sääntöjä noudatetaan.

13 artikla

Siementen tuotantoalue

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavan lajikkeen siementen tuotanto sallitaan vain alkuperäalueella.

Jos siemeniä ei voida tuottaa kyseisellä alueella erityisen ympäristöongelman vuoksi, jäsenvaltiot voivat hyväksyä lisäalueita siementen tuotantoa varten ottaen huomioon kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot. Kyseisillä lisäalueilla tuotettuja siemeniä saa kuitenkin käyttää ainoastaan alkuperäalueilla.

⁽¹⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille lisäalueet, jotka ne aikovat 1 kohdan nojalla hyväksyä siementen tuotantoa varten.

Komissio ja muut jäsenvaltiot voivat 20 työpäivän kuluessa kyseisten ilmoitusten vastaanottamisesta pyytää asian siirtämistä maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäaineistoa käsittelevän pysyvän komitean käsiteltäväksi. Jos on tarpeen säätää rajoituksista tai edellytyksistä tällaisten alueiden nimeämiseksi, asiasta on tehtävä päätös direktiivin 2002/55/EY 48 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Jos komissio tai jäsenvaltiot eivät esitä toisen alakohdan mukaista pyyntöä, asianomainen jäsenvaltio voi hyväksyä ilmoittamansa lisäalueet siementen tuotantoa varten.

14 artikla

Kaupan pitämistä koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavan lajikkeen siemeniä voidaan pitää kaupan ainoastaan silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ne on tuotettu niiden alkuperäalueella tai 13 artiklassa tarkoitetulla alueella;
- b) niitä pidetään kaupan vain niiden alkuperäalueella.

2. Poiketen 1 kohdan b alakohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat hyväksyä omalla alueellaan lisäalueita suojeltavan lajikkeen siementen kaupan pitämiseksi edellyttäen, että tällaiset lisäalueet vastaavat luonnonympäristöltään ja perinneympäristöltään kyseisen lajikkeen alkuperäaluetta.

Kun jäsenvaltiot hyväksyvät tällaisia lisäalueita, niiden on varmistettava, että vähintään se määrä siemeniä, joka on 15 artiklassa tarkoitettun määrän tuottamiseksi tarpeen, varataan lajikkeen säilyttämiseksi sen alkuperäalueella.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisten lisäalueiden hyväksymisestä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

3. Jos jäsenvaltio hyväksyy lisäalueita siementen tuotantoa varten 13 artiklan mukaisesti, se ei voi soveltaa tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta.

15 artikla

Määrälliset rajoitukset

Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että vuosittain kaupan pidettävien siementen määrä kunkin suojeltavan lajikkeen osalta

ei ylitä kyseisen lajin vihannesten tuotantoon liitteessä II vahvistetun hehtaarimäärään viljelyyn tarvittavaa määrää.

16 artikla

Määrällisten rajoitusten soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat ilmoittavat niille siementuotantoon käytettävän alueen koon ja sijainnin ennen kunkin tuotantokauden alkamista.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten perusteella on todennäköistä, että jäsenvaltioiden 15 artiklan mukaisesti vahvistamat määrät ylittyvät, jäsenvaltioiden on ilmoitettava kullekin asianomaiselle tuottajalle määrät, joita ne saavat pitää kaupan kyseisellä kasvukaudella.

17 artikla

Pakkausten sinetöinti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavien lajikkeiden siemeniä pidetään kaupan vain suljetuissa pakkauksissa, joissa on sinetöintijärjestelmä.

2. Toimittajan on suljettava siemenpakkaukset siten, että pakkausta ei voi avata ilman, että suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko toimittajan etikettiin tai pakkaukseen.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisen sinetöimisen varmistamiseksi sinetöintijärjestelmän on koostuttava vähintään etiketistä tai kiinnitettävästä sinetistä.

18 artikla

Merkinnät

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavien lajikkeiden siementen pakkauksissa tai säiliöissä on toimittajan etiketti tai painettu tai leimattu ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) ilmaisu "EY-säännöt ja -vaatimukset";
- b) merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistenumero;
- c) sinetöintivuosi ilmaistuna seuraavasti: "sinetöity..." (vuosi), tai vuosi, jolloin näytteet viimeksi tehtyjä itävyyskokeita varten on otettu, ilmaistuna seuraavasti: "näytteet otettu..." (vuosi);
- d) laji;
- e) suojeltavan lajikkeen nimi;

- f) ilmaisu ”suojeltavan lajikkeen varmennettu siemen” tai ”suojeltavan lajikkeen vakiosiemeni”;
- g) alkuperäalue;
- h) siementen tuotantoalue, jos se poikkeaa alkuperäalueesta;
- i) erän viitenumero, jonka antaa merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa oleva henkilö;
- j) ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen lukumäärä;
- k) jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainerakeita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on kemiallisen käsittelyn tai lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.

19 artikla

Viralliset jälkitarkastukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin nojalla kaupan pidettävälle suojeltavien lajikkeiden siemenille tehdään viralliset jälkitarkastukset järjestämällä satunnaistarkastuksia siementen lajikkeen tunnistettavuuden ja lajikeaitouden varmentamiseksi.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen virallisten jälkitarkastusten on suoritettava käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, tai jos tällaisia menetelmiä ei ole, muiden asianmukaisten menetelmien mukaisesti.

20 artikla

Seuranta

Jäsenvaltioiden on varmistettava tuotannon ja kaupan pitämisen aikana toteutettavilla virallisilla valvontatoimilla, että siemenet täyttävät tämän luvun vaatimukset, ja kiinnitettävä erityistä huomiota lajikkeeseen, siementuotantoon käytettävien alueiden sijaintiin sekä määriin.

III LUKU

Erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyt lajikkeet

I j a k s o

Erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden hyväksyminen

21 artikla

Erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyt lajikkeet

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjä lajikkeita, jollei 22 ja 23 artiklassa säädetyistä vaatimuksista muuta johdu.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyn lajikkeen lajikkeena, jonka siemenet saa tarkastaa ainoastaan ”erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyn lajikkeen vakiosiemenenä”. Tällainen lajike on merkittävä vihanneislajien yhteiseen lajikeluetteloon ”erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyinä lajikkeena, jonka siemen on tarkastettava komission direktiivin 2009/145/EY 26 artiklan mukaisesti”.

22 artikla

Ominaisuusvaatimukset

1. Jotta lajike voidaan hyväksyä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyinä lajikkeena, sillä ei saa olla varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta, vaan sen on oltava kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten.

Lajiketta on pidettävä erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyinä lajikkeena, jos se on kehitetty viljeltäväksi erityisissä ilmasto-, maaperä- ja maatalousteknisissä olosuhteissa.

2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/91/EY 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa omia säännöksiä erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden erotettavuuden, pysyvyyden ja yhtenäisyyden osalta.

Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että erotettavuuden ja pysyvyyden osalta sovelletaan ainakin niitä ominaisuuksia, jotka on mainittu:

- a) direktiivin 2003/91/EY liitteessä I lueteltujen lajien osalta yhteisön kasvilajikeviraston (CPVO) testiprotokollin liittyvissä, kyseisiä lajeja koskeissa teknisissä kyselykaavakkeissa; tai
- b) direktiivin 2003/91/EY liitteessä II lueteltujen lajien osalta kansainvälisen uusien kasvilajikkeita suojaavan liiton (UPOV) testauksen yleisohjeiden kyseisiä lajeja koskeissa teknisissä kyselykaavakkeissa.

Yhtenäisyyden arvioimiseksi sovelletaan direktiiviä 2003/91/EY.

Jos yhtenäisyysaste määritellään lajikkeesta poikkeavien kasvien perusteella, sovelletaan kuitenkin 10 prosentin populaatiostandardia ja vähintään 90 prosentin hyväksymistodennäköisyyttä.

23 artikla

Menettelytapavaatimukset

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/55/EY 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, virallisia kokeita ei vaadita, jos erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden hyväksymistä koskeva päätös on mahdollista tehdä seuraavien tietojen perusteella:

- a) erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyn lajikkeen kuvaus ja nimi;
- b) epävirallisten kokeiden tulokset;
- c) viljelyn, jalostuksen ja käytön aikana käytännön kokemuksen kautta saatu tietous, jonka hakija on ilmoittanut asianomaiselle jäsenvaltiolle; ja
- d) muut tiedot, erityisesti kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot.

24 artikla

Hyväksymättä jättäminen

Erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyä lajiketta ei saa hyväksyä kansalliseen lajikeluetteloon, jos

- a) se on jo lueteltu vihanneslajien yleisessä lajikeluettelossa muuna lajikkeena kuin ”erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettynä lajikkeena”, tai se on poistettu kyseisestä luettelosta viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana tai direktiivin 2002/55/EY 15 artiklan 2 kohdan nojalla myönnetty määräaika on päättynyt alle kaksi vuotta sitten; tai
- b) se on suojattu asetuksessa (EY) N:o 2100/94 säädetyin yhteisön kasvinjalostajanoikeuksin tai kansallisin kasvinjalostajanoikeuksin taikka tällaisia oikeuksia koskeva hakemus on vireillä.

25 artikla

Lajikenenimi

1. Sellaisten erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden nimien osalta, jotka olivat tiedossa ennen 25 päivää toukokuuta 2000, jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia asetukseen (EY) N:o 637/2009, paitsi jos tällaiset poikkeukset rikkoisivat kolmannen osapuolen aikaisempia kyseisen asetuksen 2 artiklan nojalla suojattuja oikeuksia.

2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/55/EY 9 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat hyväksyä lajikkeelle useamman kuin yhden nimen, jos kyseiset nimet ovat perinteisesti tunnettuja.

II jakso

Erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden kaupan pitäminen

26 artikla

Tarkastus

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/55/EY 20 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyn lajikkeen siemeniä voidaan tarkastaa erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyn lajikkeen vakiosiemennä, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

- a) siemenet täyttävät direktiivissä 2002/55/EY säädetyt ”vakiosiemennet” kaupan pitämistä koskevat vaatimukset, lukuun ottamatta vähimmäislajikepuhtautta koskevia vaatimuksia;
- b) siemenet ovat riittävän lajikepuhtaita.

27 artikla

Siementarkastus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suoritetaan testit sen tarkastamiseksi, että erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siemenet täyttävät 26 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut testit on suoritettava käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, tai jos tällaisia menetelmiä ei ole, muiden asianmukaisten menetelmien mukaisesti.

28 artikla

Määrälliset rajoitukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siemeniä pidetään kaupan pienpakkauksissa, joiden nettopaino on enintään liitteessä II kutakin lajia varten vahvistettu nettopaino.

29 artikla

Pakkausten sinetöinti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siemeniä voidaan pitää kaupan vain suljetuissa pakkauksissa, joissa on sinetöintijärjestelmä.

2. Toimittajan on suljettava siemenpakkaukset siten, että pakkausta ei voi avata ilman, että suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko toimittajan etikettiin tai pakkaukseen.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisen sinetöimisen varmistamiseksi sinetöintijärjestelmän on koostuttava vähintään etiketistä tai kiinnitettävästä sinetistä.

30 artikla

Merkinnät

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siementen pakkauksissa on toimittajan etiketti tai painettu tai leimattu ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) ilmaisu "EY-säännöt ja -vaatimukset";
- b) merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistenumero;
- c) sinetöintivuosi ilmaistuna seuraavasti: "sinetöity... " (vuosi), tai vuosi, jolloin näytteet viimeksi tehtyjä itävyyskokeita varten on otettu, ilmaistuna seuraavasti: "näytteet otettu... " (vuosi);
- d) laji;
- e) lajikkeen nimi;
- f) ilmaisu "erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden hyväksyminen";
- g) erän viitenumero, jonka antaa merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa oleva henkilö;
- h) ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen ilmoitettu lukumäärä;
- i) jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainerakeita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on kemiallisen käsittelyn tai lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.

31 artikla

Viralliset jälkitarkastukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siemenille tehdään viralliset jälkitarkastukset järjestämällä satunnaistarkastuksia siementen lajikkeen tunnistettavuuden ja lajikeaitouden varmentamiseksi.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetut viralliset jälkitarkastukset on suoritettava käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, tai jos tällaisia menetelmiä ei ole olemassa, muiden asianmukaisten menetelmien mukaisesti.

32 artikla

Seuranta

Jäsenvaltioiden on varmistettava tuotannon ja kaupan pitämisen aikana toteutettavilla virallisilla valvontatoimilla, että siemenet

täyttävät tämän luvun vaatimukset, ja kiinnitettävä erityistä huomiota lajikkeeseen ja määriin.

IV LUKU

Yleiset ja loppusäännökset

33 artikla

Raportointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivat toimittajat ilmoittavat kunkin kasvukauden osalta kunkin suojeltavan lajikkeen ja erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitetyn lajikkeen siementen markkinoille saatetun määrän.

Jäsenvaltioiden on pyydettäessä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kunkin alueellaan markkinoille saatetun suojeltavan lajikkeen ja erityisiä kasvuolosuhteita varten kehitettyjen lajikkeiden siementen määrän.

34 artikla

Kasvigeenivaroista vastaavista hyväksytyistä laitoksista ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 5 artiklan d alakohdassa, 8 artiklan 1 kohdassa, 13 artiklan 1 kohdassa ja 23 artiklan d alakohdassa tarkoitetut hyväksytyt laitokset.

35 artikla

Arviointi

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä tämän direktiivin täytäntöönpanon.

36 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuus-taulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*37 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*38 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2009.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

LIITE I

15 artiklassa tarkoitettujen suojeltavien lajikkeiden siementen kaupan pitämistä koskevat määrälliset rajoitukset

Kasvitieteellinen nimi	Vihannesten tuotantoon vahvistettu enimmäishehtaarimäärä suojeltavaa lajiketta kohti jäsenvaltioittain
<i>Allium cepa</i> L. (Cepa-ryhmä) <i>Brassica oleracea</i> L. <i>Brassica rapa</i> L. <i>Capsicum annuum</i> L. <i>Cichorium intybus</i> L. <i>Cucumis melo</i> L. <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne <i>Cynara cardunculus</i> L. <i>Daucus carota</i> L. <i>Lactuca sativa</i> L. <i>Lycopersicon esculentum</i> Mill. <i>Phaseolus vulgaris</i> L. <i>Pisum sativum</i> L. (partim) <i>Vicia faba</i> L. (partim)	40
<i>Allium cepa</i> L. (Aggregatum-ryhmä) <i>Allium porrum</i> L. <i>Allium sativum</i> L. <i>Beta vulgaris</i> L. <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. ja Nakai <i>Cucumis sativus</i> L. <i>Cucurbita pepo</i> L. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. <i>Solanum melongena</i> L. <i>Spinacia oleracea</i> L.	20
<i>Allium fistulosum</i> L. <i>Allium schoenoprasum</i> L. <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm. <i>Apium graveolens</i> L. <i>Asparagus officinalis</i> L. <i>Cichorium endivia</i> L. <i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill <i>Phaseolus coccineus</i> L. <i>Raphanus sativus</i> L. <i>Rheum rhubarbarum</i> L. <i>Scorzonera hispanica</i> L. <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr. <i>Zea mays</i> L. (partim)	10

LIITE II

28 artiklassa tarkoitettu enimmäisnettopaino pakkausta kohti

Kasvitieteellinen nimi	Enimmäisnettopaino pakkausta kohti grammoina
<i>Phaseolus coccineus</i> L. <i>Phaseolus vulgaris</i> L. <i>Pisum sativum</i> L. (partim) <i>Vicia faba</i> L. (partim) <i>Spinacia oleracea</i> L. <i>Zea mays</i> L. (partim)	250
<i>Allium cepa</i> L. (Cepa-ryhmä, Aggregatum-ryhmä) <i>Allium fistulosum</i> L. <i>Allium porrum</i> L. <i>Allium sativum</i> L. <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm. <i>Beta vulgaris</i> L. <i>Brassica rapa</i> L. <i>Cucumis sativus</i> L. <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne <i>Cucurbita pepo</i> L. <i>Daucus carota</i> L. <i>Lactuca sativa</i> L. <i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill <i>Raphanus sativus</i> L. <i>Scorzonera hispanica</i> L. <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	25
<i>Allium schoenoprasum</i> L. <i>Apium graveolens</i> L. <i>Asparagus officinalis</i> L. <i>Brassica oleracea</i> L. (all) <i>Capsicum annuum</i> L. <i>Cichorium endivia</i> L. <i>Cichorium intybus</i> L. <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. ja Nakai <i>Cucumis melo</i> L. <i>Cynara cardunculus</i> L. <i>Lycopersicon esculentum</i> Mill. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. <i>Rheum rhabarbarum</i> L. <i>Solanum melongena</i> L.	5